

spejdernes magasin

Nr. 7 OKT. 1970
54. ÅRGANG

I DET INTERNATIO- NALE ÅR

Med denne sæsons begyndelse står vi på tærskelen til »Internationalt år« for alle spejderkorpsene og Sct. Georgs-gilderne i Danmark.

I den kommende tid vil vore blade bl. a. indeholde forskelligt om livet i andre lande, og fra nytår vil der i hvert blad være opgaver, oplysninger, tegneserier, mini-ordbog osv. osv., så alle kan få en chance for at være med i det internationale år.

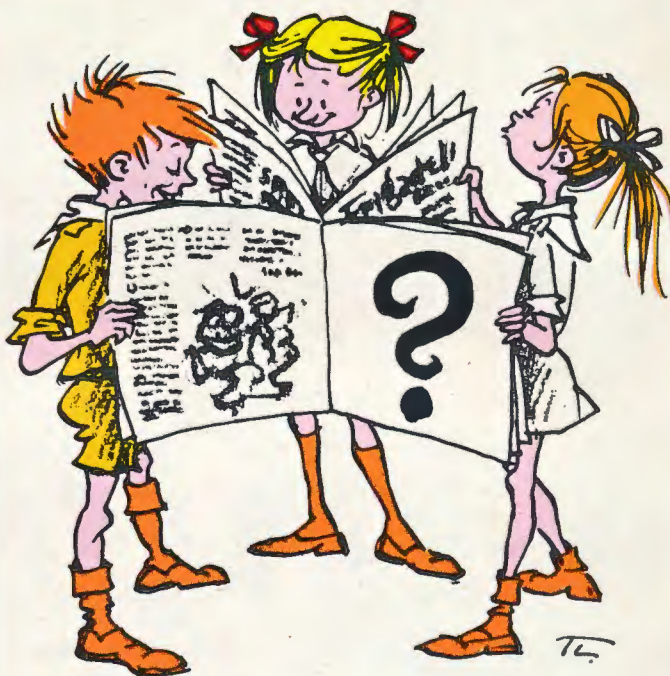
Fra januar vil du kunne købe et »vævat«, et vævet mærke, som alle spejdere i landet må bære i året 1971.

Her i efteråret afholdes nogle week-ends med internationalt program, og er du fyldt 17, anbefaler vi dig at snakke med din leder eller se efter i ledertræningspecen, hvilke chancer du har for at kunne deltage. I løbet af det kommende år vil der blive mange muligheder for at arbejde sammen med spejdere fra de andre korps, men snak med jeres ledere om, hvad I kunne tænke jer. Mangler I ideer, så snak også med lederne, som bl. a. i lederbladene vil kunne hente nye ideer. I august-september nr. kunne du læse om konkurrencen om at tegne en international plakat, den første aktivitet i det internationale år.

Forhåbentlig vil der i den kommende tid være mange internationale aktiviteter overalt i landet, og har I prøvet noget helt specielt hos jer, som har været særlig vellykket, da er I velkomne til at fortælle os om det. Send blot et par ord til Birthe Fussing, Amagerbrogade 51, 2300 København S.

God fornøjelse med det internationale arbejde i gruppen, troppen, flokken eller patruljen, måske sammen med spejdere fra de andre korps.

Udvalget for det internationale år

Tre hoveder og et blad..!

Hvad skal det nu betyde?

At I fra 1. januar 1971 vil få et nyt spejderblad. De gule drengespejdere (DDS), de grønne pigespejdere (KFUK-spejderne) og de blå pigespejdere (DDP) er blevet enige om at gå sammen og prøve at lave et helt nyt spejderblad fælles for alle tre korps.

Det skulle gerne blive både et godt og et spændende blad. Men vi må have fundet et navn til det blad. Et navn, der både fænger og fortæller, at der er tale om et spejderblad for vore tre korps.

Hertil er der brug for din hjælp.

Vil du være med til at finde det helt rigtige navn til bladet? Tænk lidt på det – men ikke for længe – og send så dit supergode forslag ind, forsynet med dit navn og din adresse. Det skal være din redaktør i hænde senest den 20. oktober 1970.

Vi håber på spandevise af gode forslag (så vi kan komme af med de præmier, vi har i baghånden).

Knud, Ellen og Ella

Og vores adresser:

Spejdernes Magasin, Volden 24, 4200 Slagelse
Spejderbladet, Gunderødvej, Auderød, 2980 Kokkedal
Pigespejderne, Erantisvej 21, 4520 Svinninge

Forsiden:

Den 1. januar 1971 går starten til KON-TIKI-turneringen

SPEJDERNES MAGASIN

Udgivet af Det Danske Spejderkorps

Ansvarshavende redaktør:

Knud Vagn Larsen
Volden 24, 4200 Slagelse
Tlf. (03) 52 63 64

Medarbejdere:

Jørn Heikel Vinthel, Lise Pedersen,
Jørgen Herholdt, Torben Skov og
Ole Jørgensen

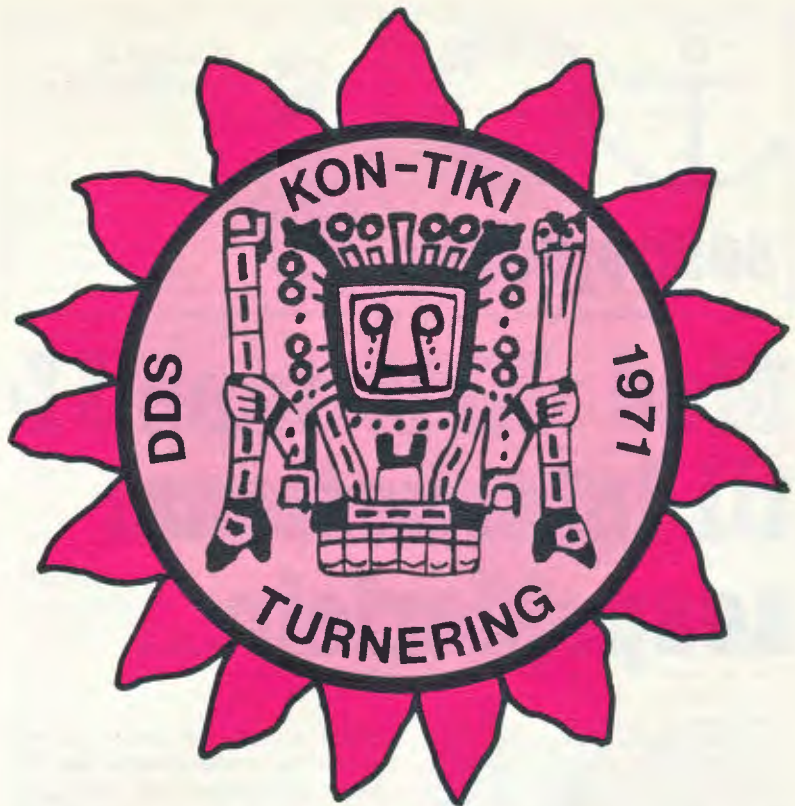
Ekspedition af korpsets blade:

Korpskontoret
Frydendalsvej 32, 1809 København V
Tlf. (01) 31 36 66

Indhold	side
I det internationale år	126
Tre hoveder og et blad!	126
KON-TIKI-turneringen 1971	127
øspejdere	128
SØ-70	
månedens bedste patruljetår	131
Vi bygger huse af jord	132
junglanyt	134
MUS-lejr i Ravnsø	137
Pionerlejr i Ravnsø	137
Jagten på Kpt. Sortskægs skat	137
Spejderavisør	137
Spejdertidende	138
Jung- & skovmænd	140
SKMT 70	
Hvad betyder det?	142
Svøren Spejder	142
Vil du opleve eventyret	
i Japan?	143
Tillykke til DDP	144

Redaktionen sluttet 13. august 1970
Sidste frist for stof til november-
december-nummeret: 1. oktober 1970

Tryk: Clemensstrykkeriet, Århus

KON-TIKI- turneringen 1971

En af de mest spændende ekspeditioner, der har fundet sted i nyere tid, er vel nok Kon-Tiki ekspeditionen, som nordmanden Thor Heyerdal sammen med 5 andre foretog i 1947.

Hvorfor vi fortæller dig det?

Jo, Kon-Tiki ekspeditionen havde jo sit udgangspunkt i Inka-riget.

Dette land og de folk, der beboede det, danner rammen om den landspatruljeturnering, der starter med en forturnering i januar.

Thor Heyerdal ville bevise, at de polynesiske øer er blevet befolket fra Sydamerika.

Han beviste det, og hans teori havde sit udgangspunkt i, at det

stolte, dygtige og stærke Inka-folk mestrede så meget – så hvorfor skulle de ikke også kunne lade sig drive en femtedel af jordens omkreds over det umådelige Stillehav, ofte forfulgt af glubske hajer.

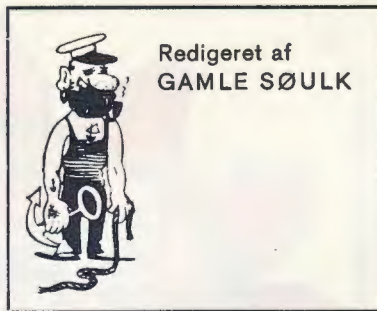
Nå, men det kan I læse mere om i næste måned.

Blot dette!

KonTiki forturnering starter i januar nummeret og løber i 3 måneder med i alt 27 opgaver, hvoraf jeres patrulje skal klare de 9, hvis I vil med til KONTIKI landspatruljeturneringen i Rold skov fra den 28. juni til den 2. juli 1971.

Jørgen, Jeppe og Nielsåge

Illustrationerne er lånt med tilladelse fra P. Haase & Søns forlag fra bogen GULD OG GUDER FRA PERU af Hans Baumann.

Tekst og fotos:
Johan Sellæg
5. Drammen Sjø
Norge

Med »Kristiane II« til international søspejderlejr...

Været sto på fra vest. Salt sjøsprøyt slo stadig innover den lille båten som presset seg frem gjennom vannmassene. Nattemørket ble avbrudt av lysblink – blink fra fyrskip og lykter som loser de sjøfarende trygt forbi Sjællands nordlige kyst.

Den lille båten var den norske galeasen »Kristiane II« av Drammen med kurs for SØ-70 på Langealand. Ombord i den 91 år gamle skuta sov de fleste av de 32 guttene, som var med. På broen hadde skutas skipper et våkent blikk for Kristiane og hennes passasjerer.

Vel ett døgn senere kunne Kristiane ankre opp i Lindelse Nor. En opplevelsesrik uke ventet disse guttene i lag med sjøspeidere fra 10 nasjoner.

Mange episoder fra leiren vil bli husket i mange år fremover. Hvem glemmer vel ikke Kristianes grunnstøtting ute i bukten natten før leirens åpning? Mens mannskapet var i full sving med å frigjøre propellen fra et tau tilhørende en ruse, sank vannstanden og skuta ble liggende tilbake på en sandbanke. Hvilken sensasjon det ble for pressen den påfølgende dag!

Vi minnes også speidersjef John Grevys åpning av leiren, hvorpå samtlige deltagerlands flagg ble heist på signal fra en kanon.

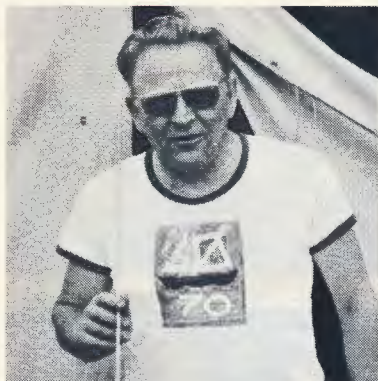

Centeraktivitetene hadde mange nyttige tips å gi guttene. En dag kom de stolte tilbake med selvlagede tauverksbelter – en annen dag kunne det være selvlaget fiskeredskap, eller kanskje de hadde vært med på wirespleising eller skipskjending? Et optimistjolleverksted var også i full virksomhet.

Tautrekkingen ble et godt bevis på, hvordan god planlegging og organisasjon fører frem til seier – vi nordmenn måtte tidlig melde pass mot de danske krefter.

Kristiane i Nyborg ...

»Bette Ingolf ...«

Kapprising og kappseilaser hørte selvfølgelig med til de daglige beskjefthelser. Likeledes seilende utflukter til Rudkøbing og Marstal, hvor Kristiane viste seg nyttig som transportskip, når det ikke lenger var plass i småbåtene. I Rudkøbing ble vi mottatt med musikk, og det ble marsjert i gatene, hvorpå det hele ble avsluttet med en fotballkamp mellom et sjøspeiderlag og et guttelag fra Rudkøbing.

Det ble arrangert nattlige seilaser for seniorenene og sjø-o-løpet ble også populært blandt deltagerene.

De fleste kveldene ble lagt opp til leirbål – leirbål for hele leiren, patruljeleirbål, vennskapsleirbål eller seniorleirbål.

Fra besøget i Skipperbyen Marstal ...

En leir kan ikke vare evig. Avreisedagen kom så altfor hurtig. Mange opplevelser rikere ble kursen igjen satt for Drammen, og i de to kommende døgn gikk Kristiane natt og dag for å rekke hjem i rimelig tid. Leiren ble utvilsomt en inspirasjon til å slutte ytterligere sjøspeiderkontakter over landegrensene. Når møtes vi neste gang til internasjonal sjøspeiderleir?

Ruff

Klip fra lejravisen...

Det blev 7 begivenhedsrige dage i den første uge af august, da ca. 500 danske og udenlandske spejdere (specielt sø) stævnedes mod SØ-70 i Lindelse Nor på Langeland.

Vi bringer klip fra lejrens officielle avis og kabysrygtespredere »SPRØJTET« til orientering (og forhåpentlig stor glæde) for de mange »landkrabber«, der ikke var med.

Kristiane grundstødt

Lejrens største fartøj, galeasen »Kristiane« tilhørende 5. Drammen grundstødte sent i aftes (30. juli) på vej ind i Lindelse Nor.

For at nå rettidigt frem havde de barske nordmænd besluttet at anduvede Noret selv om det var mørkt. På trods af ringe fart og lodlinen kørende konstant, tog »Kristiane« den bløde bund ved 0,6 meter kurven på søkortet. Galeasen stikker 1,65 m, men står til alt held ikke særligt hårdt, oplyser »Sprøjtet«s udsendte medarbejder, Erik Sø, som sammen med Kjeld Grannov øjeblikkelig rykkede ud i vor lille motor-jolle som lodser.

Fra lejren blev det observeret fra havnekantoren at den store galease var på vej ind. Erik Sø og Kjeld G. sprang øjeblikkelig ned i motorjollen for at nå ud og assistere som lodser. Men »Kristiane« havde taget grunden, inden de nåede frem.

Flere uheld

Da »Kristiane« forsøgte at komme fri af grunden for egen motorkraft, kom en af de lange trodsr til de udlagte varp-ankere i skruen. Resolut blev en af lederne beordret udenbords med en lang kniv for at skære skruen fri. Men selv med skruen fri kunne man ikke komme af grunden. Man enedes om at vente til det blev lyst med et nyt forsøg. På hjemturen havde »lodsbadene« problemer med motoren.

Det var imellemtiden blevet lavvande, så mon »Kristiane« kommer af grunden?

Man bliver våd om fusserne, når man skal ned til »skivene«. Strandengen er fuld af huller og store vandpytter. Der er mange måder at vaske fødder på – vand og sæbe er bedre end mudder. Hva' hvis vi skal derned om natten ...

En hastig rundspørge i lejren og ved havnen viste da også stor utilfredshed med den sumpede eng. Et forslag fra nogle i Nakskov Sø om at lave en afmærkning – med koste og prikker – bør tages op til overvejelse.

En fra Struer Sø, siger stien derned er alt for svær at finde. Mogens fra samme trop har løst problemet på sin egen måde: Han går i bare tæer derned!

Gutterne i Nakskov Sø og især Jan er godt knotne over forholdene og kræver en ordentlig afmærkning.

»SPRØJTET« har forelagt problemet for Erik Sø, som står for »havnen« og sejladserne: »I kan jo bare følge den »tørre sti« forbi havnekantoren ... «

Det er for dårligt ...

- J.

Den deltager i lejren, som vel nok har rejst længst for at komme til SØ-70 er Youssef Fouad Abdel Kader, Alexandria, Ægypten. Han har tilbagelagt godt 7000 km. Med fly.

»Spønd sikkerhedsballerne

Sulter vi . . ?

Er der noget i vejen med provianten?? Ja, man skulle tro det, når man af Kræmmer Sten får oplyst at »Kramboden« den første dag den havde åben solgte:

- 15 kasser sodavand
- 4 kasser kiks (ca. 100 ruller)
- 5 kasser Yankee Bar

For retfærdighedens skyld er det vel nødvendigt også at anføre, at der er solgt 2 - TO - tuber tandpasta!

Filmstjerne i lejren?

Vi formoder, der må være en filmstjerne i lejren. Der er nemlig solgt et stk. LUX . . .

Hvem mon det kan være . . ?

»SPRØJTET« hører gerne nærmere.

Vi er også gået over til ferskvand med mindre kloakvand og bedre aroma.

P. C. (Krage Sø)

I den lille vig vest for lejren bliver der i løbet af dagen demonstration af gummibåde. Sikkert interessant og lærerigt. Der vil blive lejlighed til at prøve dem.

For seniorspejderne bliver der et kursus i fremstilling af primitivt fiskegrej. Det kan være de skal bruge det på deres sejrende hejk søndag til mandag . . ?

For dem, der kan lide pinonerarbejde, er der masser at gøre i skoven op til lejren. Her vil vi påbegynde en feltbane. Bygge lidt hver dag.

Fodboldinteresserede møder op i den nordlige del af lejren ved parkeringspladsen kl. 15.00. Vi skal jo stille et hold til i morgen, hvor vi skal spille mod »Rudkøbing United«.

Men den største oplevelse du kan give dine forældre og evt. andre gæster, er vel nok en sejltur på »havet« i dit patruljefartøj. Prøv det såfremt vejr og vind er til det.

Lad os håbe vi får en hyggelig »besøgsdag« . . .

Enkelte brandmænd er observeret. Men det er jo ikke noget at pive over. Forresten: Portugisisk orlogsmand er en bestemt blæregøple, meget giftig.

Ifølge gammel overtro betyder det uheld, hvis et skib under sejlads får besøg af en krage.

Antient suferstitutions hold that for a crow to follow a ship is an omen of bad luck!

Dagens »INGOLF«

Som et svar på gårsdagens »Ingolf« udtaler Kræmmeren: »Kom idag, bette Ingolf, så har vi ægte Bornholmer . . !«

»Kristiane« fri

I dag (1. august) kl. 12.58 gled »Kristiane« af grunden. Lodsåden fra Rudkøbing ført af lods og havnefogeden trak den fri. På nordmændenes vegne vil vi bringe en tak for den imødekommenhed havnefogeden har vist os. Tak for nappet!

BANK-NYT!

En lille tysk spejder henvendte sig i går i lejrbanken og udtalte følgende, idet han udtømte sin formue 5.69 DM på disken: Wie many swedish kronen can ich have für this?

HA! HI! HO!

Kender I denne:

En matros pralede af at have sejlet 7 år på Varmen.

Hertil replicerede en stout bondekarl:

A har været 20 år på heden . . .

Det gik hårdt til i rugby-kampen . . !

På reden måtte de store »skuder« kaste anker, fordi de stak for dybt til at kunne gå i havn . . .

»Hans Hartvig-Møller« for fulde sejl . . !

månedens bedste patruljetur

**Patruljetur til en shelter
den 7.-8. februar 1970**

Animeret af januar-nr. af Spejder-
nes Magasin, sender vi lige en kopi
af vores dagbog om vores sidste
patruljetur, men først vil jeg lige
give en præsentation af patruljen:
PL Kim Brøsen

PA Ole Deleurang

Materialeforvalter Henrik Falktoft

Kasserer Jan Reechmann

Kok Peter Christiansen

Bålmester Jan Vesterlund

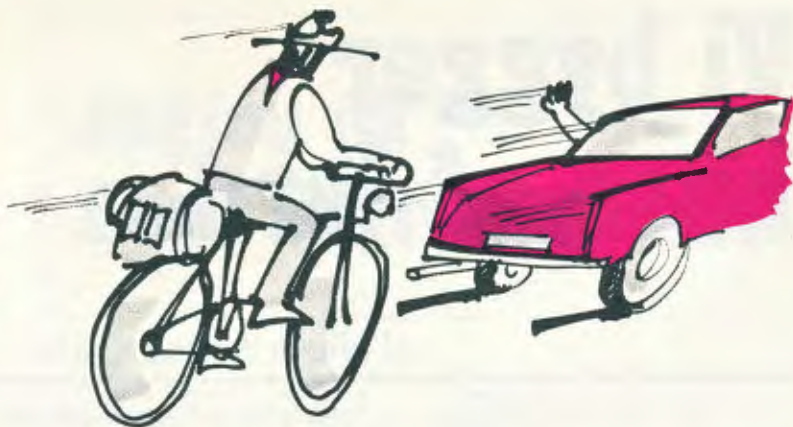
Ordonanser Jan Mars Christensen

og Tom Petersen

Vi startede nede i lokalet kl. 15.00
for vi skulle hente noget materiale.
Bagefter kørte vi videre til Brøsen,
som vi mødte ca. kl. 16.00. Derfra
gik turen til shelteren, men ved
»Skovbrynet« fik Falktoft et 4 cm
langt søm i sit bagdæk, så det blev
til et lille hvil. Ved 18-tiden nåede
vi shelteren uden yderligere uheld.
Nu gjaldt det om at få tændt hurtig-
t op i pejsten for at få lidt varme.
Imedens lagde Brøsen poster
ud til et lille natløb, og da han
kom hjem, havde vi fået et godt
bål. Ikke lang tid efter kom Jan R.
og Jan W., som var blevet kørt i
bil derop. Så spiste vi vores mad.
Bagefter sad vi lidt og snakkede
og huggede brænde. Om aftenen
skulle vi have snobrød, så vi be-
gyndte at lave dejen. Da vi efter-
hånden – efter for kort tid af dejen
over gløderne – havde fået spist
den halvrå dej, skulle jeg på 7 km
vandring til 1. kl.-prøven, og resten
skulle på et mindre natløb. Da vi
kom hjem, krøb vi straks i poserne
og sov uden at fryse til næste dag.

Søndag:

Vi vågnede ved 8-tiden og opda-
gede, at det var tøvejr, men det
havde jo også sneet. Peter Chr. og

jeg fik lavet havregrød og smurt
franskbrødsadder, som vi hurtigt
fik spist. Så pakkede vi vores ting
og jeg skulle ud med poster til et
snignings- og opgaveløb, hvor spej-
derne var delt op i tre grupper. De

om at skjule sit eget billede, så de
andre ikke kunne se det, for så gav
det jo minus-point. Hvis de fik et
billede fra en anden gruppe at se,
fik man plus-point.

Da jeg kom hjem, havde de an-
dre lavet et »ti minutter tårn«. Så
skulle de på løb, og imedens la-
vede Brøsen og jeg pommenfrites.
Da de andre kom hjem fra løbet,
spiste vi. Vi fik oksekød på spid,
cocktailpølser, pommenfrites og
pølser. Desserten var bananbåde.

Da vi havde spist, hentede vi
posterne ind. Så pakkede vi vores
bagage sammen i shelteren, hvor-
efter vi begyndte på hjemturen. Da
vi havde god medvind, kørte vi en
anden vej hjem. Hermed var ikke
alle tilfredse, for det var en lille
omvej, men vi kom da hjem, og da
var vi alle enige om, at det havde
været en god week-end.

Ole Deleurang

fik hver et billede på ryggen, som
var forskellig for hver gruppe. Det
gjaldt så om under løbet, at se de
andres billeder og skrive ned, hvad
de forestillede. Dog gjaldt det også

Vi bygger huse af jord

v/ Niels Anton Dam

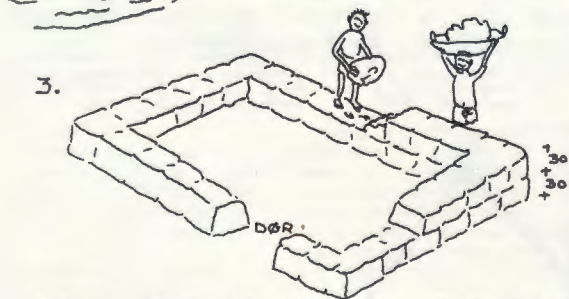
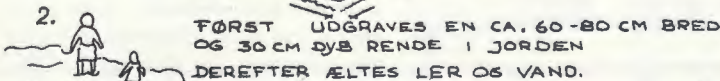
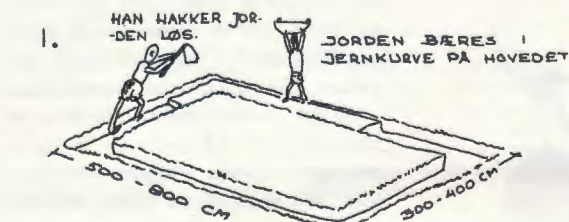
Mange sære materialer kan bruges til at bygge huse af, så hvorfor ikke også prøve at bygge huse af jord.

Dette materiale anvendes jo allerede af mange befolkningsgrupper bl. a. af santalerne i Indien og Øst Pakistan.

I det følgende fortælles lidt om deres huse.

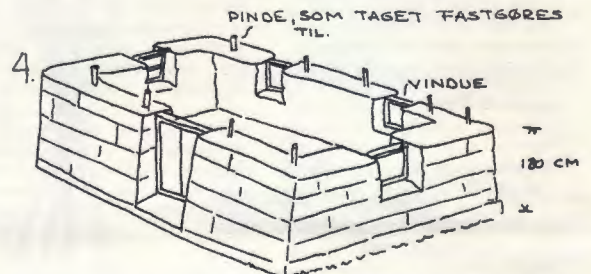
Men allerede under bygning af husene vil I sikkert opdage, at det danske vejr hurtigt vil ødelægge husene igen, og da den danske jord desuden ikke er så velegnet til

bygning af jordhuse, vil der sikkert hurtigt opstå problemer, der vil afholde mange fra at bygge et jordhus. Der bliver jo også et problem med at få jorden tørret – men har du mod på det, så GOD FORNØJELSE, men hold dig til en etages huse i starten.

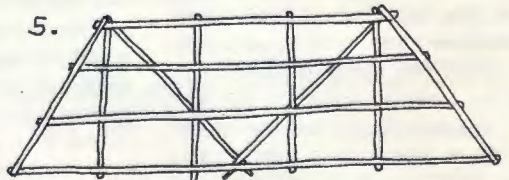

DEN ÆLTEDE LER STABLES I CA. 30 CM HØJE LAG. NÅR LAGET ER TØRRET I SOLEN I ET PAR DAGE, LÆGGES NÆSTE LAG OVENPÅ, OG SÅDAN FORTSÆTTES TIL HUSET I FULD HØJDE.

HVIS I VIL LAVE MODEL AF HUSET, SÅ KAN I BRUGE POTTEMAGERLER TIL VÆGGENE OG TYNDE BAMBUS TIL SPÆR.

NU ER VINDUER OG DØRE INDSAT. VÆGGENE LAVES TYNDERE FØROVEN, (DET SER UD, SOM OM DE ER SKÆVE.)

VI SKAL LAVE TAGET. FØRST LAVES NOGLE "PLADER", SOM HAR SAMME STØRRELSE SOM TAGETS SIDER. DER BRUGES BAMBUS OG STÆRK SNOR ELLER SEJE SLYNGPLANTER.

HER ER EN GAVLENE

Du begynder først med at afrette grunden og udgrave en rende til fundamentet.

Teglværksler vil sikkert være det bedste til væggene. Og evt. må du overdække væggene, efterhånden som du lægger lerlagene på. I Danmark skal der nok regnes med en

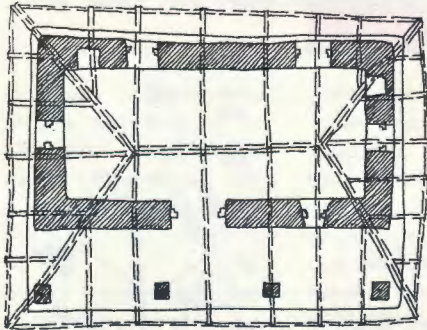
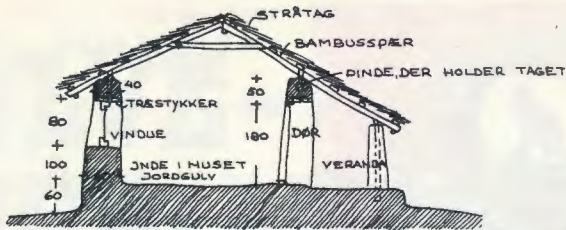
tørretid på 4-10 dage pr. 30 cm lerlag. (Det kan passe med et lag pr. weekend).

For at gøre blokkene mere tryksterke kan du evt. blande leret op med halmstrå af ca. 20 cm længde, desuden kan du komme græs i leret.

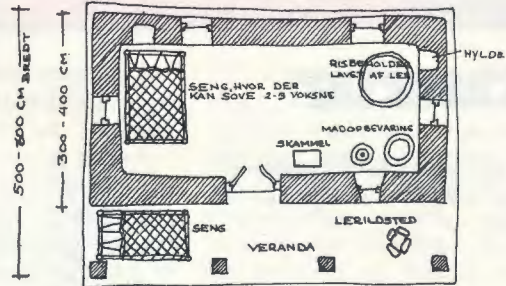
Efter at blokkene er tørre skal taget oplægges. Spærrene kan du lave af bambus, der kan købes hos de fleste isenkræmmere.

Væggene skal også laves fær-dige. Dette gøres, når taget er op-lagt og tækket med halm.

Med en fugtig hånd eller græstot

HER KAN I SE, HVORDAN DE SAMMEN BUDNE RAMMER SÆTTES OP OG BINDES SAMMEN.

SÅ ER VI KLAR TIL AT FLYTTE IND, OG J KAN SE, HVORLEDES EN FAMILIE, BESTÅENDE AF TO VOKNE OG 3-8 BØRN, BOR. Huset synes ikke stort, men vi må huske på, at der det meste af året er så varmt at man kan sidde udenfor.

glatter du blokkens overside lidt af, og derefter udkastes væggene med en tyndere vælling af lerblandning af lerblandning og evt. kogødning.

Væggene skal pudses med en tilsvarende, men tykkere blanding, der påkastes i et ca. 1-3 cm tykt lag.

Den sidste overfladebehandling udføres med en tynd vælling af lerblandning og evt. kogødning, der udjævnes med hånden til fine mønstre. (Folk med sarte hænder eller kraftig lugtesans kan udelade kogødningen).

Gulve og indvendige vægge la-

ves på samme måde. Husk at lave gulvet med lidt fald hen imod døren.

Vi bør også placere jordhuset i dets rette milieu - derfor denne tegning af høvdingegården i landsbyen Birnakundi i Øst Pakistan.

Gården er opbygget med 4 længer, så den danner et naturligt værn mod overfald.

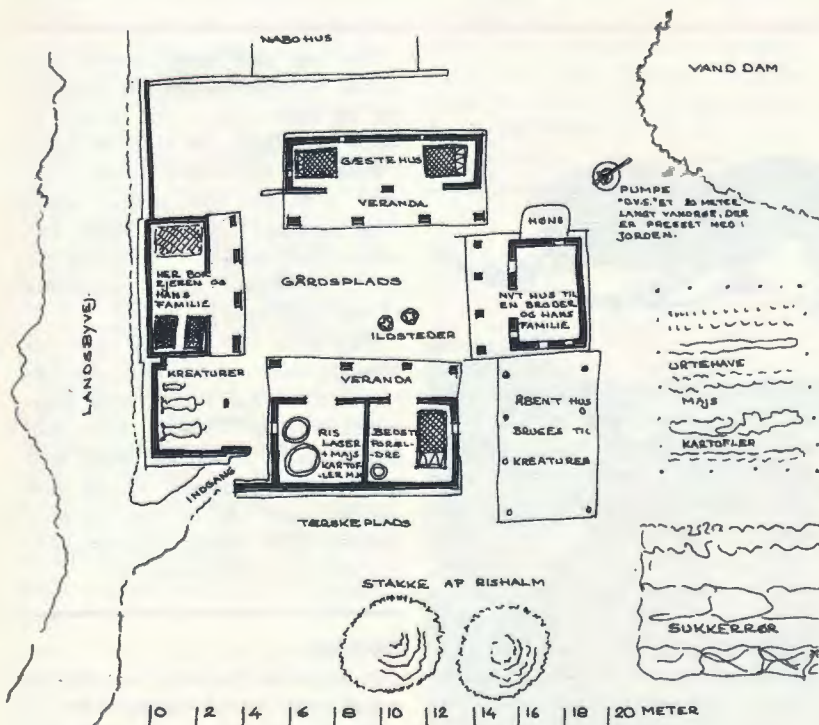
På gårdspladsen samles hele familien ved madlavning, og når der kommer gæster, samt ofte også for at høre nyhederne over transistorradioen.

Ja, det var blot en lille mundsmag, men hvis du er interesseret i at vide mere om »Santalerne« - stammefolket, der faktisk lever som spejdere på lejrvist hele tiden - da har du muligheden for at købe et hæfte »Vi besøgte Santalerne« kr. 3,50 kr. (hvorfra tegningerne er taget) hos Santalmissionen, Nørregade 11, København K, eller hos udgiveren KFUM-K, Amaliegade 24, 1256 København K.

Skulle du behøve yderligere oplysninger kan du også for en megen beskedne leje låne lysbilleder eller evt. lydband hos samme adresse.

NB. Klassesæt m. m. til skoler til spec. lav pris.

Enkelte arbejdsmapper vil kunne rekvireres gratis.

Tegning af høvdingegården i landsbyen Birnakundi i Øst Pakistan ...

junglenyt

Kornsorter

De fire almindeligste danske kornsorter bør enhver ulveunge kende! Her er de:

– og her er nogle små »vers«, som kan gøre det nemmere at huske forskel på dem:

Kort og tyk –
BYG

Med rynket bug –
RUG

Den lange, magre –
HAVRE

Den tykke, fede –
HVEDE

Bagheera

Fremover vil vi fortælle lidt om de forskellige jungledyr – her først BAGHEERA, den snu og listige panter, der var MOWGLIS ven:

Panteren er det samme dyr som leoparden, men sædvanligvis er en leopard gul med talrige sorte pletter, en pels der giver en udmærket beskyttelse i skoven. Men den kan også være helt sort som vor Bagheera. Det er navnlig i Indien, Malacca og Java, at den sorte panter lever. Der siges om den, at den er

jordens smukkeste kat, men den er meget større end katten, 120-150 cm høj. Den er meget smidig, stærk, dristig og snu. Den kan klatre i træerne og svømme selv i den stærkeste strøm.

Den er meget slem overfor andre dyr, for den myrder alle de levende væsener, den kan overkomme, specielt er den altid efter aberne, det hører I også i junglebogen. Det er vanskeligere at fange en panter end en tiger, fordi den er modigere og bedre forstår at dække sig.

Det var den sorte panter, der købte Mowglis liv for en nydræbt tyr, og senere lærte den Mowgli at skaffe sig føden, at slås, at klatre i træer og at færdes lydløst. Men især lærte den ham, at han skulle tage sig i agt for Shere Khan, den onde tiger, der i sin tid havde forlangt, at Mowgli skulle udleveres til ham som hans bytte.

Bagheera var en god ven for Mowgli, men også streng, det hører vi om i Kaa's jagt, hvor Bagheera straffer Mowgli, fordi han havde været ulydig og leget med Bandarlog og derved kostet sine venner både sår og hår. Loven i junglen lyder nemlig således: »Anger kan aldrig afvende straf«.

ER DER

slet ingen af jer, der har oplevet noget, der er så spændende, at det er værd at fortælle andre ulve om?

ULVE- JUBILEJR

Ca. 900 ulveunger – allesammen bandedere eller assistenter – har i sommer deltaget i korpsets ULVEJUBILEJR på »Hylkedam«, hvor vi havde en herlig uge med solskin og varme (og støv!) fra morgen til aften.

Lejren var en rigtig spejderlejr, hvor vi sov i telte, lavede mad over bål og alt, hvad spejderne ellers laver, når de er i lejr, og vi tror, at de allerfleste af de ulve, der var med, nu har fået mægtig lyst til at blive rigtige spejdere.

Alle deltagerne ankom i løbet af søndag og mandag formiddag, og det var et festligt syn at se, hvordan lejrpladsen efterhånden blev beboet. Overalt myldrede det med ulveunger! Teltene blev rejst i en vældig fart, og der blev gravet affaldshuller, lavet bålsteder og lejrarbejder så det var en lyst at se!

Mandag eftermiddag kl. 15 åbnedes lejren officielt, og det skete ved, at hver ulv lod en ballon med navn og adresse gå til vejrs fra sin lejrplads. Vi var spændt på, om de der nu fandt ballonerne, der hvor de landede, ville skrive til os? – og det var der i hvert fald nogen, der gjorde, for allerede inden lejren var slut, havde KUDU fået brev fra en tysk pige, der havde fundet hans ballon i Haderslev!!

Mandag aften var der et sjovt lejrbaal, der blev ledet af ulvelederen i korpset, Karen Hjorth, og bagefter var der en, der fortalte godnathistorie i højtaleren. Historien handlede om en lille grøn ballon og alt det, den havde oplevet, siden den blev sendt op fra Hylkedam.

Den næste dag gik formiddagen med at gøre lejrpladserne fine og lave mad, og lige over middag startede det store »syvstjerneløb«, hvor alle lejrens grupper deltog.

Der var bl. a. jagttagesgang, forhindringsbane, råbåndsknob på spaghetti, optræden af »gæster« fra udlandet, bygning af et skib – med mast og sejl og det hele, og en opgave gik ud på at male nogle små firkantede brikker, der blev sat sammen til syvstjerner og kom til at pynte lejrens vartegn – en flot vindmølle, som dog var lavet, før ulvene ankom. På løbet fik hver ulv nogle brikker, som også kunne blive til en syvstjerne, og så kunne man få brændt lejrens mærke i sit bælte. Efter løbet samlede alle ulvene ved et ca. 50 meter langt bål for at stege kyllinger på spid. Det så festligt ud, men der var dog efterhånden mange, som gik hjem og stegte videre på deres egne lejrpladser. Det smagte mægtigt, og vi fik råkostsalat og franske kartofler til.

Den dag var der besøg af spejderchefen, John Grevy, som kiggede på lejren. Det var der ingen, der havde fortalt os, så der var ikke ret mange, der så ham (sådan noget pjat!)

Om onsdagen var det aktivitetsdag – men den begyndte først efter at vi havde ryddet pladsen for alt det isepapir, vi selv havde smidt(!) Der var mange forskellige ting at vælge imellem – vistnok 11 ialt. Det, der kom flest drenge til, var knytning og fletning, rytmeinstrumenter og fremstilling af smykker i metaltråd. De havde »støvsuget« hele det vestlige Fyn for metaltråd, og alligevel blev der »udsolgt«. Der var også stoftryk, kludeklip, brikvævning, perlearbejde og ryaknytning og rogen, der lavede figurer af gasbeton. Det var en skæg dag, og om aftenen var der friluftsbio, hvor der blev vist en spændende film.

Torsdagen – den næstsidste dag – kom (ih, hvor gik tiden altså hurtigt!), og her havde vi en stor terrænleg med et måneskib, der var styrtet ned lige på Hylkedam. Vi fandt vragester og månestøv, og det skulle bringes til nogle store rør og fyldes i. Der var ikke noget med at tage bånd og banke hinanden, og det var meget skægere på

den måde. Blåt parti vandt over orange, fordi vi havde samlet flest marmorkugler.

Om aftenen var der endnu engang stort lejrball med sketch og sange, og det blev ledet af ham, der også fortalte godnathistorier, selv om han sagde, det var hans lillebror.

Freddag stod alt i opbrydningens tegn – indgangsportaler blev pillet ned, telte slået sammen o. s. v. Det var svært at forstå, at det var ved at være forbi. Om eftermiddagen var der forældrebesøg, men det var nu lidt synd for forældrene, for lejren så ikke så pæn ud, som den havde gjort. Kl. 4 sagde lejrleder Valborg farvel og tak for lejren i højtaleren, og så begyndte de forskellige at rejse. De sidste rejste dog først lørdag morgen, og de nåede at få endnu et dejligt lejrball på deres egne pladser.

I lejren var der indrettet et supermarked, hvor vi selv skulle købe det ind, vi skulle bruge. Vi fik udleveret kostpenge, som vi skulle

holde styr på. Maden var mægtig – vi fik is og frugter og sådan noget til dessert. Der var også ishuse og en kro, hvor vi kunne købe pølser og sodavand og slik.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

1
LUNA

E 80437

Nr. 40214

ULVE-JUBILEJREN * HYLKEDAM 1970

Lejren havde sit eget møntsystem, og alt var omregnet i »LUNA'er«. 1 Luna var 25 øre værd. Det var sjovt at få lov til selv at handle.

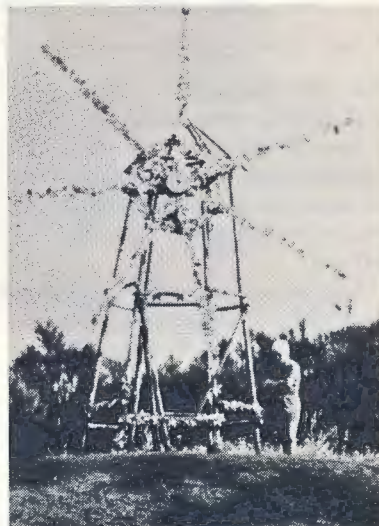
Vi havde også en lejravis, der hed stjernesuddet. Den kostede 1 Luna og udkom 4 gange. Der stod, hvad der var sket i lejren og vittigheder og annoncer for kroen og supermarkedet.

Der skete ingen alvorlige uheld i lejren – mest alvorligt gik det til, når nogen slåssede. Der var ingen, der huggede fingre og ben af, sådan som der plejer at være i spej-

derlejre, og lejrlægen, doktor Rask, kunne næsten holde ferie!

Det var en herlig lejr, og vi vil gerne sige tak til lejrledelsen for deres store arbejde. Vi ved, de har slidt et helt år, for at det hele skulle klappe! Tak, Valborg – tak, alle sammen!

L. D.

Kan du hjælpe musen?

Indtegn vejen, som musen skal gå for at finde ind til osten. Klip tegningen ud og send den til Spejdernes Magasin, Volden 24, 4200 Slagelse – vi trækker lod blandt de rigtige, og de heldige vil modtage en lille præmie for deres ulejlighed. Husk tydeligt navn og adresse.

HYLKEDAM-AKTIVITET! Knytning og fletning:

Vi har lovet at fortælle, at de bordskånere, som mange lavede på ulvejulejren, kan lakeres, således

at de kan bruges som underlag for varme ting. Lakeringen kan udføres med almindelig gulvlak.

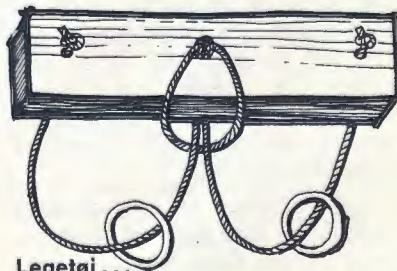
For de, der har lyst til at prøve andet, kan der henvises til følgende bøger:

Kaj Lund: Måtter og Rosetter.

Kaj Lund: Knyttebogen.

(Borgens Forlag).

samt »Spejdernes Magasin« nr. 2, 1970.

Legetøj...

Lad den venstre gummiring glide op langs snoren og gennem øjet. Løsn snoren lidt og træk øjet gennem midterhullet. Den venstre gummiring er nu i en stilling, hvorfra den lige så fint kan glide langs snoren ned til højre side.

Gummiringen kan bringes tilbage til »sin egen side« igen ved at gøre det samme, men i omvendt rækkefølge.

MUS-lejr i Ravnso

Arhus-spejderne har i Ravnso-centret afholdt historiens første MUS-lejr den 28.-30. august.

MUS-lejren er en pionerlejr for Mejser, Ulve og Smutter (deraf navnet). MUS-lejren havde over 200 deltagere, og du kan tro, at de havde det sjovt med snitning, hulebygning, primitiv brødbagning og madlavning, pottemageri, tårnbygning, brobygning og m. m. m.

Datoen for næste års lejr er allerede fastsat, det bliver den 22.-23. maj.

PIONERLEJR i Ravnso

Nu kalder man snart igen til pionerlejr i Ravnso. Pinselejren var velbesøgt med mange aktiviteter, og efterårets bliver ikke mindre. I tidsrummet fra den 16.-25. oktober skal spejderne have bygget en ny canadisk bjælkehytte og skal have påbegyndt et bådværft (der er jo ideelle sejlerforhold på Ravnso), ligesom man tager fat på at ombygge »tutten«. I Ravnso-centret er der aktivitet for alle pengene.

I næste nummer kårer vi årets bedste spejderaviser. Skal din spejdergruppes blad, tropsavis eller patruljeavis være med i konkurrencen?

For at kunne deltage, skal redaktionen være i besiddelse af mindst 4 forskellige eksemplarer af jeres avis for året 1970. Sidste frist for indsendelse er den 2. oktober.

Jagten på Kapt. Sortskægs skat

Hermed en beretning om »Jagten på Kaptajn Sortskægs skat«.

Medvirkende: Spejdere fra 1. Birkerød Trop.

Tid og sted: April 1970 – Nordsjælland.

Vor trop har i løbet af det sidste halve år gennemført et »projekt SØ«, hvis hovedidé har været, at beskæftige sig med alt, hvad der havde med saltvand og beskøjter at gøre.

Vi har bygget tømmerflåder i den store stil, set på søkort, spist beskøjter og drukket skibssøl – men herom nærmere engang, når projektet er slut.

Som led i dette projekt var det klart, at vi ikke kunne lade mysteriet om Kpt. Sortskægs skat urørt. Fra Det kongelige Biblioteks kælder, fik vi udleveret det bedst bevarede skattekort fra Sortskægs hånd. Dette ledte til Hirschholm Slot, hvor nogle hidtil upågtede flag, som Sortskæg i 1855 havde stukket i jorden, viste sig at danne en kompaskurs: Ø 1680. Denne kurs ledte til Folehaven, hvor der stod en gravsten over C. H. von Linstow. Her endte sporet åbenbart blindt – men nu fik man brug for en talkode på skattekortet (som alle hidtil havde ment var en morsekode), der viste sig at passe med antallet af bogstaver på stenen. Koden førte til lejrpladsen i Folehaven, hvor teltene blev rejst i 30 cm sne. Den aften vil forøvrigt gå over i historien, som oprindelstidspunktet for skovmændenes nye ret: »Sidste udvej«.

Den lokale befolkning fortalte senere på aftenen, at Sortskægs spøgelse var observeret i omegnen – hermed startede natløbet, der bød på snigningsøvelse, en snak med spørgelset, en mystisk morsemel-

ding og til sidst, fundet af Sortskægs dagbog, som næste morgen ledte troppegen op ad Mølleåen, hvor man efter mange strabadser fandt en kiste nedsænket i åen ved Sorgenfri Slot.

Kisten brækkes op ...

... og straks vælder en mængde kobbermønter ud ...

... og på bunden ligger der ... ja, minsandten om ikke det er en pose med piratos, hvis indhold dog viser sig at være flydende, efter de mange år i vandet ...

... men de smager nu alligevel meget godt!

SPEJDERTIDENDE

SPEJDERNYT

KORPSET RUNDT

sommer. Ganske særlig, hvis du skal med til jamboree'en i Japan, kan du få glæde af sproget, for SEL arbejder for tiden på at udbrede det blandt jamboree-deltagerne i en mængde lande. Benyt den særlige lærebog for spejdere, »Jamboree Lingvo« (Jamboree-sproget), SEL udgav for 1½ år siden og begyndt at lære sproget. Det er bedst, hvis du kan få hjælp, enten gennem din lærer, tropleder, den lokale esperanto-forening eller aftenskolen i din hjemegn; men hvis det ikke kan lade sig gøre, giver SEL assistance.

Efter en vinters undervisning vil du sandsynligvis kunne tage duelighedstegnet »Esperanto-tolk«.

Bogen og en tilhørende gramfonplade med de første lektioner koster hver 6,50 kr. incl. forsendelse og en miniordbog. Arskontingentet for medlemskab af SEL er 10,00 kr.

Skriv til:

SEL's danske sektion
v/ GL Asger Petersen
Tårnvej 387 B
2610 Rødovre

ter at gæsterne var »sendt« hjem, hyggede mange af spejderne sig med hinanden ved små lejrbrål.

Næste morgen blev alle vækket af signalhorn (sikkert også naboerne). Alle blev kostet ud af poserne, og så blev der gjort morgengymnastik efter alle kunstens regler. Det var allertidens syn. Over 100 spejdere, der pustede og asede!

Formiddag og eftermiddag var der travlt i aktivitetscentret i lejren; småfolkene var om formiddagen på løb i Krabesholm Skov. Sidst på eftermiddagen blev lejren brudt ned.

Meningen med arrangementet var ikke at skaffe penge til spejderarbejdet, men at lære hinanden bedre at kende – både store og små – prøve at arbejde sammen på tværs af korpsets samt vise byen lidt af lejrslivet.

Vi synes det gik vældig godt. Vi har ihvertfald fået blod på tanden til at indgå et snævrere samarbejde, og vi håber, at det vil bære frugt med tiden.

Med spejderhilsen

DE FIRE SPEJDERKORPS
I SKIVE

NB! Vi kan ikke lade være med at nævne, at vi fik en vældig støtte af Sct. Georgsgildet i Skive og den lokale presse.

THE SECOND WOLFBAND . . .

Efter sommerferien vil vi starte troppens andet ulvekobbel, da der er ved at være for mange i den, vi har nu, og jeg synes, at vi skal rette en stor tak til Øre-ring for hans formidable arbejde i flokken. Gid det altid kunne være sådan i fremtiden.

(Fra »Gjaldet«, 1. Nørrebro).

Mon de er startet? – red.

NY ARBEJDSFORM I TROPEN

Med denne overskrift mener jeg ikke, at nu skal vi til at lave andet i tropen, og andre skal lave det, men at vi på grund af den ændrede skoleuge m. m. m. vil forsøge at være virkelig moderne og ændre vor trops aktiviteter, sådan at de kommer til at passe ind i det samfund, vi lever i.

Jeg vil påpege, at det vil være forkert at drage på en gammeldags week-end tur (lørdag eftermiddag – søndag eftermiddag),

– økonomisk set, når man lige

ØNSKER DU at tale med spejdere i alverdens lande? – at skrive med pennevenner over hele jorden? – at forstå de andre deltagere i Tokio-jamboree'en næste år? – at få en interesse, der gør fritiden spændende?

JA, så skulle du blive esperanto-spejder!

Over hele verden findes der spejdere, der taler det internationale sprog, esperanto; derved kan de forstå hinanden

tværs over alle lande- og sproggrænser. Esperanto er nemlig verdens letteste sprog, og gennem Spejdernes Esperanto-Liga (SEL) kommer man let i kontakt med andre esperanto-spejdere i udlandet. SEL's internationale blad knytter forbindelser mellem spejdere, patruljer og troppe, der ønsker at udveksle breve og lydband eller at mødes i lejre, på fællesrejser o. lign.

Hvis du lærer det internationale sprog i vinter, vil du allerede kunne bruge det til næste

SPEJDER - WEEK - ENDEN

SKIVE HAR DET

– eller rettere sagt havde det i week-enden den 9.-10. maj afholdt de 4 spejderkorps i Skive en lejr – SPEJDERWEEK-END 70 – midt inde i byens centrum.

Forberedelserne begyndte i januar. Spejderlederne og småfolkslederne arbejdede med hvert deres område i nogle måneder, og da programmet var ridset op, startede man på at indhente de forskellige myndigheders tilladelser til arrangementet. Det gik ualmindelig hurtigt og smertefrit. Kommunen forærede endda korpsets 500 rafter til lejrarbejder.

Patruljerne og småfolkene blev derpå inviteret, og vi havde den glæde, at alle sluttede 100 % op.

Kristihimmelfartsdag blev patruljepladserne målt op og lejrens indgangsportal lavet. (Her morede lederne sig dejligt, for det skulle jo ikke være papirarbejde det hele!)

Lørdag over middag rykkede patruljerne ind i lejren, og det meste af eftermiddagen gik med indretning af pladserne. Alt imens dystede småfolkene i en »Olympiade« på en skolesportsplads lige ved siden af – og der blev gået grundigt til værks.

Om aftenen var der naturligvis lejrbrål med blandet underholdning. Forældre, småfolk (ifølge med voksne) og interesserede var velkomne, og efter lejrbrålet blev der serveret spidstegt til en billig pris. Den forsvandt sporløst på meget kort tid. Ef-

så godt kan drage afsted allerede sent fredag eftermiddag eller aften og på den måde få mere ud af de samme penge. En stor del af turkontingentet bruges nemlig til transport, og den bliver ikke dyreste, selvom vi tager afsted fredag aften.

over for jeres forældre, der vel for en stor dels vedkommende har fri om lørdagen og måske skal i sommerhuset med små søskende eller på besøg, men er nødsaget til at vente hjemme, til du er kommet godt afsted.

når vi kan få mere ud af programmet og kammeraterne, og ikke kommer til stedet lørdag aften, har søndag formiddag til rådighed for aktiviteter og bruger eftermiddagen til at rydde op og hjemtransport. Nu kan vi komme til lejrplassen fredag aften, eller hvis aktiviteten starter i lokalet – med overnatning samme steds – tidlig lørdag formiddag og har derved hele lørdagen og søndag formiddag til vor rådighed. Det er der noget ved. (Fra 2. Absalon trops blad).

Føs'da'

Det vil sikkert undre mange at modtage et tropsblad i juli. Det skyldes den omstændighed at troppen fylder 15 år d. 12.7.

Underligt stiftelsestidspunkt? Måske, men alt har en forklaring. Starten blev gjort den sidste dag på Lorenz Tuxens sommerlejr i -55 på Horne Land på Fyn...

Det var den spæde begyndelse – siden har troppen vokset sig stor og stærk i mere end en forstand. En ting, der har præget vort arbejde, er den samhørighedsfølelse, der har været bærepille i nu 15 år. Så længe den eksisterer, vil der også være en Jon Little Trop.

Hav det i tankerne hvis eller når du i dit arbejde støder på

JAMBOREE-ON-THE-AIR

afvikles i week-enden den 17.-18. oktober, således som nævnt i sidste nummer – så nu er det sidste frist, hvis I skal nå at få oprettet en JOTA-station.

Fra Verdensspejderkontoret i Geneve har vi netop modtaget et eksemplar af det deltagercertifikat, der vil blive udsendt til samtlige deltagere:

Det pynter på en patroljevæg! Og så er der kun at sige: »På genhør« og husk at anmelde jeres deltagelse til

Arne F. Godtfredsen
Peder Lykkesvej 23, 1
2300 København S
telf. (01) 55 98 65

... certifikat for deltagelse i JOTA 70 i ca. 1/2 størrelse

Fra Prøver & duelighedstegn

– kende forholdsregler mod vandskade ...

vanskeligheder. Man overvinder sjældent noget ved at sylte det, men et godt ryglæn i form af et godt sammenhold, kan gøre mirakler.

For os, der står midt i arbejdet nu, er det et håb, at det kan fortsætte mange år frem, og at vi om 10 år alle kan samles til troppens 25 års fødselsdag.

(Fra Jon Little trops blad).

OS

– teamwork!?!

SPEJDERE!

Over 25 km fra den nærmeste by. Over 10 km til nærmeste menneske ud over os selv. Midt i en natur, der er fattig på bevoksning, fattig på dyreliv, fattig på udtryksmidler. En natur der alligevel giver os en rigdom af indtryk og oplevelser, fordi den er så forskellig fra den, vi kender, og fordi alting er så stort – højderne og afstandene.

Du vil sikkert huske sommerlejren for de mange myg. Du vil måske huske den for en tunnelbane i Stockholm. Du vil helt sikkert huske den for en fjeldtur i Jämtland. Mon der ikke ud af den tur kommer endnu flere? Vi fik da vist blod på tanden, der kan ikke gå mange år før Claus Nar igen er i fjeldet. Tak fordi du var med til at vise, at vi kunne. Tak for endnu en god sommerlejr.

Skolen kalder igen, fritiden indskrænkes. Alligevel skal der være tid til adspredelse. Her er det næste halve års tilbud. Vi starter nu på fredag med historiens første 3-dages weekendtur.

Vel mødt!

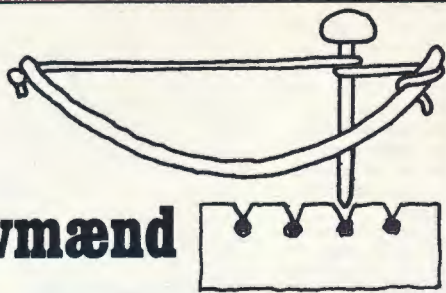
Sven
(Fra »Kroniken«, Claus Nars trop).

Appsi stammen 5 år!!

Tømmerflåder – myremøde – tævevævelse – hyttebygning – vandkamp – olympiade – bondegårdsbesøg – lejrball – bivuktur – kælkning – økseløb – skulpturer – sange – stjerneløb – snobrad – søjldugsbåde – snemand – diskussionsmøde – klanting – bøj – tovbane – signaltårn – teltrejsning – natløb – sporing Appsi-stammen – Tåstrup – fylder 5 år ...!

25. august 1965 deltes daværende Tåstrup 1. trop til 2 nye troppe, JACALA og APPSI. Hvis man ser tilbage i dagbøgerne, så vil man se, at 25. august også er en anden mærkedag, for i 1946 deltes Tåstrup 1. trop første gang og 2. Tåstrup blev en realitet, det er den nuværende WAGANDOO. Der skete iøvrigt mange spændende ting i 1946. APPSI-STAMMEN knytter endnu en begivenhed til datoen, nemlig indvielse af nyt SPEJDERHUS.

(Tillykke med de 5 år – red.).

jung- & skovmænd

LSKMT 70

TEKST: ANDERS GULDHAMMER
SORGENFRI TROP

TEGNINGER: TORBEN SKOV

Et hip!

Den lille gule, der isvrigt var udtagelsesbevis for skovmændene til LSKMT 70, opfordrede alle skovmænd landet over til at møde op, friske og udvilede og med godt humør, for uden deres indsats kunne turneringen ikke gennemføres tilfredsstillende.

Af korpsets ca. halvtredsindstyve divisioner var kun de 19 repræsenteret ved denne turnering.

Hvad nu end grunden var, til at så få skovmænd mødte op den 29. juli på Danehofdivisionens grund ved Kappendrup, så gav det i hvert fald de fleste af os stof til eftertanke.

Var tidspunktet for turneringen rigtig valgt?, eller var man utilfreds med, at der ingen forturering var, og derfor heller ikke fandt nogen grund til at deltage i de afsluttende festligheder? eller er det, fordi skovmændene rundt omkring gennemgående er for sløve?

Nogle af de deltagende hold opløftede deres røst angående turneringen. Nogle mente, at man havde valgt et forkert tids-

punkt, nogle mente den var for dyr, nogle mente at det var manglen på grundlag, der var årsagen, og andre mente, at den var for »slap«.

Personligt synes jeg ikke, den var for slap. Dette viser bl. a. resultaterne, som for de flestes vedkommende lå langt under, hvad man normalt skulle kunne præstere som skovmænd.

Orientering

Men trods ringe deltagelse blev turneringen afviklet på bedste vis. Selv vejrguderne var os venligt stømt. Nogle vil måske endda sige, at vejret var for godt, da det tydeligvis sløvede ikke så få af skovmændene.

Turneringen i år havde, som det er de fleste bekendt, ikke noget idégrundlag. Den var delt op i 6 etaper fordelt med 2 etaper pr. dag, dels en formiddagsetape og dels en eftermiddagsetape.

Formiddagsetaperne, som var betegnet med farverne rød, lys-gul og grå, var udformet som tilvalgetsetaper. Derved forstås,

at man kunne vælge mellem to forskellige former for opgaver, f. eks. woodcraft og spejdersport. Skovmændene valgte så den opgave, de syntes bedst om eller mente at have mest kendskab til, men valgt var valgt; det kunne nemlig ikke lade sig gøre at skifte mening undervejs. Formiddagsetaperne var samtidig beregnet som rute fra bivukplads til bivukplads.

Eftermiddagsetaperne, som var betegnet med farverne gul, blå og grøn, var bundne opgaver, der skulle løses i nærheden af en af de tre overnatningssteder. Efter løsning af opgaverne lejrede man sig på det anviste overnatningssted, hvor der så skulle laves bål ved hjælp af iidbor, og over hvilket man derefter tilberedte sin primitive mad. Rammen var med andre ord 3 ganske almindelige skovmandshejks, blot var der undervejs adskillige flere og mere krævende opgaver at løse. En skovmandsturering stiller nu engang flere krav end bare fysisk udholdenhed.

RØD ETAPE:

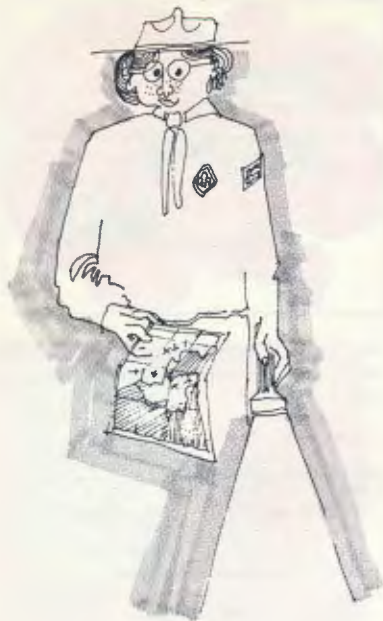
Ovenstående etape startede fra Lodskov, der er beliggende ca. 1 km vest for Føritelev.

Det gik over stok og sten gennem byen, ad landevejen sydøstover til Sønderskoven. Her i Sønderskoven valgte holdene, hvilken gren af etapan de ville følge, woodcraft eller spejdersport.

Ved woodcraftposterne var skovmændene bl. a. ude for at skulle genkende fuglestemmer ved hjælp af en båndoptager. Senere kom de ud for at skulle bestemme forskellige dyremærkede materialer samt lave id af en koloenormstor træklods.

På spejdersport-grenen startede man med at signalere til hinanden. Her kom de fleste hold imidlertid ud for en overraskelse, idet den ene skulle afsende og den anden modtage. Dette var i sig selv ikke så overraskende, men det at de blev placeret 50 m fra hinanden, og det at de ikke kunne se hinanden og derved ingen kontakt havde med hverandre, det forvirrede dem. Resultaterne blev også derefter. Videre fremme på etapan skulle der bedømmes højder og afstande i et ret svært terræn.

GUL ETAPE:

Umiddelbart efter at et hold var vel ankommet til bivakpladsen ved Øksnebjerg startede det på den gule etape. Dog fik de tid til at sunde sig lidt, inden starten til O-løbet gik.

Her fik skovmændene rigtig lejlighed til at vise om de beherskede en af skovmands- og roversportens fineste discipliner.

Betingelserne for at opnå virkelig gode resultater var så absolut tilstede. Men det var jo også folk fra Dansk Orienterings Forbund, der havde tilrettelagt ruten. Selv bruger de den som træningsrute for deres løbere, og dette siger jo lidt om, hvor krævede løbet var.

Der blev ligeledes løbet efter nyreviderede kort fremstillet af DOF.

Standarden var ganske god blandt deltagerne. Langt de fleste nåede helskindet igennem løbet indenfor den fastsatte maksimumstid. Flere af holdene var endda, efter DOF's mening, ret skrappe udi orienteringsporten, hvilket man kun kan glæde sig over.

Efter endt løb indrettede man sig på bedste vis ved bivakering og madlavning.

LYS-GUL ETAPE:

Fra Øksnebjerg gik det videre ad landevejen gennem den hyggelige by Rolsted til Ferritslev. Her ved savværket blev rygsækene parkeret, og skovmændene blev derefter beskæftiget i 4-5 timer.

Etapen omfattede nedenstående fire opgaver, af hvilke holdene skulle vælge to, som de ønskede at arbejde med. Opgaverne var: kortlægning, nivellering, profilmåling af vandløb samt kirkebesøg. Det voldte en del hold besvær at vælge og vrage.

Den kirke, der skulle være genstand for opmærksomhed, var Rolstedkirke, en hyggelig og ret ejendommelig kirke. Holdene skulle fremstille en blyantstegning, en akvarel eller lign., forestillende et motiv af eller fra kirken. Samtidig skulle de på grundlag af interviews og egne iagttagelser

give en beskrivelse af kirken og dens historie. Kortlægningsopgaven voldte en del af holdene besvær. Man var ikke rigtig hjemme i det snævre samarbejde mellem kompasset, skridttælling m. v. samt evnen til at gribe tørrønet rigtigt an.

Det opgivede område skulle først kortlægges. Herefter skulle der på tegningen projecteres en taxaholdeplads med plads til fire droesker, en busholdeplads med venteskur samt eventuelle grønne områder på tiloversblevne steder.

Kun ganske få behersker åbenbart den lækre skovmandsopgave, nivellering. Mens resultaterne var på det jævne, så var til gengæld apparaterne gode: Det manglede også bare, når de fik udleveret de bedste materialer. Kun ganske få hold turde gå igang med profilmåling af et vandløb. Trods gode instrukser værgede man sig med at gå i gang.

Efter at have afleveret de læste opgaver startede holdene videre SØ-over ad blå etape.

BLÅ ETAPE:

Pioneropgaven var henlagt til Lunget mose ved Liselund skov. Her blev skovmændene sat til at fremstille en sejldugsbåd, ved hjælp af hvilken de skulle transportere, dels dem selv og dels deres bagage, over mosen. Der blev knoklet på liv og løs for hurtigt at komme over, således at man hurtigt kunne komme igang med at indrette sig for natten i den tilstedende skov. Opgaven her bød på mange sjove episoder. »Det lykkedes da også for et par mand at komme udenbords«.

GRÅ ETAPE:

Her blev skovmændene sat på svære prøvelser. Dette skete på såvel nødhjælp som handicraft grenen.

»Nødhjælpsfolkene« startede med at skulle binde en knøforbinding med bind. Denne skulle bæres af den ene af skovmændene til næste post, hvor dens kvalitet derefter skulle bedømmes. På denne post kom deltagere ud for noget ret usædvanligt. De blev stillet overfor en realistisk førstehjælpsopgave. En mand har fået elektricitet igennem sig. Hvad foretager man sig? De fleste tøvede adskillige minutter. Ingen vidste rigtig, hvordan man skulle gribe sagen an. Alle forsøgte sig med mere eller mindre held. Det lykkedes »uheldigvis« kun for et hold at få strøm igennem sig. På samme post skulle man derefter udføre mund til mund metode på et fantom. På den sidste af nødhjælpsposterne fik holdene stukket et spørgeskema i hånden. Der skulle svares med krydzer i ja- eller nej-kolonner. Opgaven omfattede spørgsmål vedrørende seks ildelugtende vædsker tra dagligdagen.

»De små teknikere« på handycraft etapen fik deres sag for. Opgaven gik ud på at

fremstille en generator af udleverede materialer. Materialerne blev fremlagt i en syndig forvirring. Værtsagød, tag for jer af retterne. De arme sjæle vidste ikke deres levende råd. Men det lykkedes dog trods alt for de fleste at få lavet en generator, takket være kyndig hjælp fra posten. Men hvad skal man bruge sådan en tingest til? Jo, meningen var, at de på den sidste station skulle fremstille en vandmølle med hvilken de skulle få generatoren til at fungere, således at den var istand til at få en pære til at lyse. Kun etapelederen fuldførte den svære, men sjove opgave.

GRØN ETAPE:

Ved Lodskov (vest for Ferritslev) endte grå etape. Nu var det grøn etape det gjaldt. Skovmændene skulle på tid gennemløbe en hård og krævede terrænbane. Hvis holdene ikke var trætte, da de kom til terrænbanden, så var de det i hvert tilfælde efter endt ridt gennem bilringe, over højtsiddende raft, gennem mandshøje brændnælder o. s. v. Det var nemlig en hård nød at knække.

Provanteringen under turneringen:

Her prøvede man noget nyt og spændende, idet samtlige hold hver aften på bivakpladserne fik udleveret proviant til samme dags aften, næste morgen og næste frokost, i nøje afgrænsede og afmålte mængder.

Således fik de udleveret leverpostej i små dåser, lige nok til to mand til frokost, samt marmelade, krydderier o. lign. i små enmandposer. Et glimrende system, hvorved man undgår det store sædvanlige madspild.

RESULTATERNE:

Sent lørdag aften forelå det endelige resultat for både ledere og deltagere. Spændingen blev udløst.

- Nr. 1 Henrik Nept Jensen og Ole Steen Jensen, Frederiksborg, 656½ pts.
- Nr. 2 Niels Ulbjerg og Claus Thy-Petersen, Limfjord, 626 pts.
- Nr. 3 Svend Nielsen og Ernst Kolding Jensen, Skjalm Hvide, 617 pts.
- Nr. 4 Jens Rørstein og Jørn Skov Rasmussen, Odense A, 611½ pts.
- Nr. 5 Palle Muller Hansen og Anders Godiksen, Frederiksborg, 579½ pts.

Ledelsen og dommerne ønsker endnu en gang til lykke. Det var godt gjort. Men en landskovmandsturnering har også andre formål end at finde korpsets bedste skovmænd. Vi håber inderligt, at I har fået nogle gode ideer med hjem, og at I har hygget jer med de andre skovmænd. Samtidig håber vi, at I fik en oplevelse ud af det!

Vel mødt en anden gang.

Anders, Lyngby division

Vi er også specialister i

VANDREFODTØJ

SPEJDESKOEN

er den stærkeste sko, du kan finde
- den kan holde selv til en rask
spejder fra **88,00** til **118,00**

SPEJDERSTØVLEN

er en solid og kraftig vandrestøvl,
behagelig at gå i og med foret
kant **124,00**

BJERGSTØVLEN

er meget lækker, helforet, med bedste profilsåler og selvfølgelig
randsyet **179,00**

FJELDSTØVLEN

den store succes til fjeldvandring,
støtter anklen og i rigtig cromgar-
vet Juchtenlæder **189,00**

SPANSKE RUSKINDSSTØVLER

Vi har flere fabrikater af disse lette
støvler fra **39,85** til **84,50**

- og fra den 1. oktober hedder DEPOTET

SPEJDER SPORT A/S

og er DEPOT for både de »Blå Piger« og de »Gule Drengene« i
alle 4 forretninger i København, Århus, Odense og Aalborg.
I Odense bor vi nu NØRREGADE 19 i en meget større butik, og
i København er vi ved at indrette en dobbelt så stor butik på
den gamle adresse.

- jo, der sker noget i jeres DEPOT!

Spejder Sport

Nørre Farimagsgade 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:
Nørregade 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus C:
Frederiksgade 69
Telf. (06) 13 36 13

Aalborg:
Borgergade 5
Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

hvad
betyder
det?

Skulle du i MAGASINET støde på ord, som
du ikke umiddelbart forstår, kan nedenstå-
ende måske være til din hjælp.

akvarel - vandfarvemaleri

andue - sædtryk: nærme sig land efter en
længere sørejse for gennem landkøding
at kunne bestemme skibets nøjagtige
plads ved pejling til punkter i land

animeret - tilskyndet, opmuntret

fantom - efterligning af det menneskelige
legeme, legemsdele eller organer til un-
dervisningsbrug

inspiration - (lat) begejstre, indgive, frem-
kalde inspiration

lodline - en snor, hvormed man måler vand-
dybden

milieu - (fransk) omgivelser, kår man vokser
op i

nivellering - nivellere, måle højdeforskel,
udjævne, nivellør - en, der nivellerer

realistisk - vedr. realisme, virkelighedstro,
usminket

realitet - virkelighed, det, der eksisterer
uafhængigt af vore sanser

revideret - gennemset for fejl, undersøgt
kritisk

stout - stovt, rank ²

varp-anker - et let anker, der føres ud med
et fartøj for at svaje skibet op mod vind,
strøm og lign.

Søren Spejder...

foreslår navne til det nye fæl-
les spejderblad, der skal ud-
komme fra den 1. januar næste
år...

inter- nationalt

ved LEIF PALTORP

Vil du opleve eventyret i Japan?

Det danske Jamboreehold kommer på en fantastisk rejse. Efterhånden som Jamboreeudvalget kommer længere og længere frem i planlægningen af »alle tiders jamboreerejse« bliver det klart, at det store eventyr venter deltagerne. Du kan roligt glæde dig til turen – for DU har vel meldt dig? Ellers gør det omgående! Den chance kommer aldrig igen!

Du vil komme til et land med over 100 millioner indbyggere, hvoraf en stor del bogstavelig taget er stuvet sammen i nogle store byer, f. eks. Tokyo med sine godt 11 millioner

indbyggere. Siden afslutningen af anden verdenskrig har Japan gjort alt for at blive en helt moderne industrination. Du kender sikkert også japanske transistorradioer, fotoapparater og biler, for blot at nævne nogle få af de mange produkter, Japan er blevet berømt for i de senere år.

Men Japan er stadig Østen. Al den mystik og urgammel kultur, der har kendetegnet »Solens Rige« i mange tusind år, lader sig ikke feje væk på kort tid, selvom verdens hurtigste tog passerer ældgamle templer og overrislede rismarker,

hvor afgrøden høstes som for tusind år siden.

Du kommer forresten til at køre med dette tog. Det kører mellem Tokyo og Kyoto med en fart af 210 km i timen!

Du kommer til at opleve mange for os danske højst mærkelige ting. Du vil opdage, at man bukker meget i Japan. Man er yderst høflig. Du vil se, at man bor og lever på gulvet. Man spiser på gulvet, og man sover på gulvet. Ser du meget anstrengt ud, kan du muligvis få en stol uden ben. Så er man ligevidt. I det hele taget er skikkene anderledes, og det kan være godt at vide det, inden du kommer dertil. F. eks. er drikkepenge ikke velset. De betragtes nærmest som en uartighed. Så sparer du dem! Du må forresten heller ikke kysse en pige på gaden og mund-til-mund-metoden ved oplivningsforsøg er uhyre forargelig. Husk det, hvis du skal redde nogen! Man kan heller ikke spise så meget som en ispind på åben gade uden at blive stirret på – men man kan sagtens afføre sig sko, strømper, skjorte og bukser i et tog og rejse landet rundt i undertøj – det er helt i orden! Sådan er der så meget. Sko betragtes som noget urent, der kun bruges til at have på fra et sted til et andet. Inden dørene finder ingen japaner på at have sko på. Det er nok værd at huske!

Men der er andet end skikkene. Du skal også opleve landet, byerne, naturen, templerne, den forrygende trafik, det skønne landskab, kammeratskabet blandt 20.000 spejdervenner fra hele verden, en helt fantastisk 16 timers flyvetur i en elegant jet – ALT dette, ALT incl. for KUN 5000,-! Skynd dig, meld dig, pladsen er begrænset! På genhør!

Leif Paltorp

Her ved foden af Mount Fuji vil de danske jamboreedeltagere opleve den 13. Verdensjamboree sammen 20.000 spejderkammerater fra hele verden

FOTOS: OLE JØRGENSEN

Foruden vore egne store arrangementer, SØ-70 og Ulve-jubilejren har sommeren også budt på to store korpsarrangementer, nemlig KFUM-spejdernes korpslejr ved Holstebro med ca. 6500 deltagere og Det Danske Pigespejderkorps nøglelejr ved Hostrup sø (Ny-Hedeby), hvorfra disse billeder stammer.

I alt deltog 8800 spejdere i DDPs lejr, som trods vrede vejrguder blev en stor succes, ikke mindst på grund af den store internationale deltagelse, som var med til at præge lejren.

I Hedeby arbejdede fritidsgrupperne med aktiviteter, der varierede lige fra charmekursus over knytning og fletning til bygning af tømmerflåder. Så stor var interessen for disse aktiviteter, at man på pladsen, hvor der arbejdedes med skrammelskulpturer, den første dag fuldstændig udgik for materialer.

En fornøjelse var det at notere, at mange spejdere fra vort eget korps (seniorer) villigt gav et nap med at løse de mange arbejdsopgaver.

Jo – det er et sprællevende og meget »ungdommeligt« fødselsdagsbarn, der den 10. oktober fylder 60 år. Tillykke!

